

París i Olesa 16-XI-1992

Estimada Mercè. Et suposo ben satisfeta del
ten primer dia de l'horra. Un dia tan
assolulat, quiet i dolç que ho fet somriure
constantment la Maria. Ho estic molt
content que Sant Pere et sigui veïni i t'eu
viri perça sol i perça honança, però no
puc estar-me de pensar que si les un
tantes de tots es diàcula potser tornaria
mes' aviat...

~~de suposo~~ I també estic molt content
que el pis del carrer Rulma t'hegi fet perça.
Com que, ~~en~~ en es moments actius, no
vee que li facis estada sense llargues, no
me'l miro el tot com un enemic, i
li perdono el mal que pugui fer-me un
dia, ~~per~~ per la il·lusió que us fa a vosals
tres. Suposo que encara demoreu tardar a pe

de traslladar-li es nohles i habitar-lo. Mí len
ria quedat molt noyna sana de ferma a
Barcelona, però quan li finchen el nostre
recoí em moierí de unis gitat si no huc
venin-li a treure el nas.

Ahí semblava que no lo dir menze, sense
mí i l'esperança. Demà la Maria i es lochs
van a Barcelona, així sí que farei una
seya de soledat. Sont de la càdio, que

està bastant inspirada, i que em penso
que m'ha picat una tse-tse perquè tot
el dia dormo com un lirió.

La Maria Monclús, enllor d'amar a can
d'hià, va amar de dut al sastre, i aquest
em va fer per arisan que dir menze pujaria
amb mostres i a vendre m'la mudo. Però
desves va venir un telepama dient que
no podia pujar i que acurria. Tot plejat

no m'agrada gens, però penso que no
podria deixar d'acollir una de les seves
robes. A veure si almenys hi ha alguna
que atipri hi. Ara que m'havia començat
a agradar aquella des d'elles!

Quan tornis a Barcelona, recorda't de
mirar si en algun lloc d'annuari trobes una
citadina. També voldria que telefonessis a la
meua tia Capria demanant-li per una ^{idèntica} ~~cosa~~ ^o
fines tantants liles catalans; va dir-ho a la
Dolores Soló, però no ho recordo. Potser hi hauria
alguna odissea, o altra cosa, que, xel ligada,
podria solucionar als dorps o a mi el Sant
de la Maria. També hauria pensat en aquella
mena de planta que la Maria en diu
Reina de les riols, i que floria pel desembre.
No estaria hi, un tant bonic i florit? Però
hauria de ser petit i no massa pesat de
partar.

Aquí veig una postal tranquilitzadora del
pare. Meï que el mateix text, trobo de bon
auguri el fet que hagi arribat amb 3
dates. d'altà a Pinj d'olena. La Nirià, molt
liniament, para quatre aules en un angle que
sembla que cal interpretar com "molt secures -
la hora amiga de ser aquí". A aquesta nena,
quan la tingui vop, me la menjari sucada en
tanta com un calarua.

Be. Fa poca hora, ~~donc~~ la una
reuerència a Missengua ma halla, no m'
engangis sense i torna aviat.

una elegia de mol

Maria